

Протокол

№

гр. София, 06.01.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 06.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7539** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15:30 часа, се явиха:

На първо четене:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - В. П. Д. редовно призован, явява се лично и с адв. П., редовно упълномощена, с пълномощно по делото, приета от съда отпреди.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ – М., СО, редовно призован, се представлява от юрк. Г., редовно упълномощена, с пълномощно по делото, приета от съда отпреди.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА - К. З. С., редовно призована, не се явява, представлява се от адв. С., редовно упълномощен, с пълномощно по делото, приет от съда отпреди.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ А. И. П., редовно призован, явява се лично.
Съдът му указва да чака извън залата.

СЪДЪТ - По хода на делото?

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

СЪДЪТ УКАЗВА НА СТРАНИТЕ да го уведомят при наличие на постановено решение от СРС по чл. 28 от ЗЗДет, респ. при влизането му в зак.сила след обжалване, тъй като съгл. чл. 27а ал.7 вр. чл. 28 ал.4 от ЗЗДет- тогава настоящото производство, ако е още висящо, ще следва да се прекрати.

Въпрос на СЪДА към страните – Има ли вече Решение на СРС по чл. 28 от ЗЗДет?
ЮРК. Г. – Отложи се делото за март месец, делото е все още висящо пред СРС.

АДВ.П. – Имам доказателствено искане. Моля да допуснете до разпит свидетел, който водим. Казва се С. И.. Тя е адвокат. Същата е в подробности запозната с всички действия, извършвани от ДСП „М.“ по отношение на случая, като е присъствала на всички неуспешни опити за предаване на детето от страна на ДСП „М.“ на моята доверителка, след отмяната на предходната заповед за временно настаняване на детето/при бабата и дядото/. Тя е пряк свидетел, с преки впечатления от тези срещи и разговори, които са се водили между детето и майката, представителите на ДСП и хората, при които е детето, по време на опитите за предаването му. Предаването винаги се е случвало не в нормална семейна среда, а в сградите на ДСП „М.“.

Въпрос на СЪДА към адв. П. – Въпросната адв. И., тогава била ли е проц. представител на жалбоподателката при тези предавания?

АДВ.П. – На тези събития адв. И. е присъствала като процесуален представител на жалбоподателката. И в момента по делото в СРС по чл. 28 от ЗЗДет тя е проц. представител на жалбоподателката.

ОТВЕТНИКЪТ - Моля да отхвърлите искането на страната. Смятам, че е неотнормимо.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – Моля да оставите без уважение искането. Считам, че не е редно. На жалбоподателката беше допуснат вече един свидетел. Досега не са искали втори свидетел. А сега правят това искане. Адвокат И. представлява жалбоподателката в редица други дела. Не само по чл.28 от ЗЗДет пред СРС за постоянното настаняване на детето в дома на моята доверителка, но считам и че нейните показания няма да бъдат обективни и безпристрастни.

СЪДЪТ УКАЗВА на страните, че първо ще проведе разпита на свидетеля А. П., и ако останат неизяснени относими въпроси, ще се произнесе по искането за разпит на свидетеля адв. И..

СЪДЪТ кани свидетеля в залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ.

СНЕМА самоличността на свидетеля.

А. И. П. – неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните по делото.

ПРЕДУПРЕЖДАВА свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл.291 от НК за лъжесвидетелстване.

Свидетелят обеща да говори истината.

Въпроси на СЪДА към свидетеля - Знаете ли по кой случай сте призован ?

Отговор на свидетеля – За случая на В. Д. и детето П. В., доколкото знам, това е административно производство- на втора или трета инстанция, не съм сигурен. Мисля, че е за Заповед за настаняване на детето при бабата и дядото. Да, знам, за кой казус съм призован тук. Работя от четири години като психолог в Института за социални дейности и практики. Той е държавна структура с делегиран бюджет. Като се даде направление за социална услуга от социалните, и ги изпращат при нас да предоставим услугата. Само г-жа Д. беше насочена при нас и имаше направление за социална услуга. Преди две години, детето беше настанено при бабата и дядото. Само тя, не и детето или някой друг, при който е настанено детето. Трябваше да направим оценка на родителския ѝ капацитет. Тогава детето вече ѝ беше отнето и беше настанено при бабата и дядото. Това беше поводът за оценката. Нашата оценка е психо – социална и извеждаме ресурси и рискове и имаше изведени такива за Д.. Бях написал в доклада тогава, че от това, което виждам при срещите и разговорите с нея, мисля че е хубаво да има назначен психиатър, който да даде заключение за състоянието на г-жа Д.. Бях поискал една среща, за да наблюдавам контакта между детето и майката преди 2 г., за целите на тази оценка. Сега съвсем наскоро тя внесе едно искане да ѝ предоставим последния наш Доклад , направен по последното ѝ направление. Последното ѝ Направление пристигна септември или октомври 2020г. И пак направление има само тя, не и детето или лице, при което е настанено детето. Преди две години, докато аз предоставях социална услуга на майката, друга институция предоставяше социална услуга на детето. Но аз поддържах връзка и съм се чувал с колегата, който тогава работеше с детето, и все още той работи с детето. Не е имало момент, в който и детето и майката едновременно при нас да ползват услуга. Последното Направление пак беше оценка на родителския капацитет и пак само за майката. Ние по това Направление поискахме Отдел „Закрила на детето“ – М. да ни съдейства да проведем медиации срещи между майката и детето. Направлението последното беше за социална услуга с много разширено съдържание- за оценка на родителския капацитет на г-жа Д., за още куп неща и за медиации срещи. По това последно Направление от 09-10.20г , се направи първо една обща организационна среща между мен, майката, отдел „М.“, отдел „Л.“, бабата и дядото, за да обсъдим как да се правят тези медиации срещи между майката и детето. Не мога да си спомня присъстваше ли психолога на детето. Братовчедката на детето не присъстваше. Ние предложихме при нас да се случи срещата и ние викахме хората. Не знаехме, че детето вече е настанено при братовчедката - от преди една седмица с нова Заповед за временно настаняване. Мислехме, че е още настанено при бабата и дядото, както е от преди две години. На срещата тепърва разбрахме, че детето вече е при братовчедката. Не помня от кого на срещата разбрахме това. След като разбрахме това, предложихме да не разкарваме всичките хора пак, а да направим среща между нас и братовчедката отделно, по-късно, организационна. Тази среща с всички не помня кога беше, да кажем месец септември, една или две седмици след като дойде Направлението. След това проведохме отделна среща с братовчедката, след около седмица от първата среща с другите хора, началото на месец октомври примерно. На двете организационни срещи детето не е присъствало, тъй като те бяха за договаряне как да се случват тези срещи между детето и майката. Преди да организираме среща между детето и майката, друг психолог проведе среща с детето, за да провери дали то е

готово за такава среща с майка си. Психологът установи, че детето е готово за среща с майка си. Това беше месец октомври. При първата организационна среща, която проведохме през месец септември, майката беше решила да ползва цялата услуга по Направлението- казах, че имаше доста неща по направлението. При срещата, която аз проведох с нея по-късно, след двете организационни срещи, за да проверя дали е готова за медирана среща с детето, тя вече беше променила решението си и каза, че ще ползва само медираните срещи от Направлението си, отказа да ползва оценка за родителския капацитет и другите неща от Направлението. На нас ни беше трудно да преценим дали е готова за медирана среща с детето, но все пак решихме, че може да опитаме, като направихме договорка с нея, че ако се случи нещо, което ни притеснява, ще прекъснем срещата с детето. Ние преценяваме това според методиката- в продължение на три месеца и трябва четири срещи да се направят с нея, за да преценим дали е готова. Това е най – малкото. Колегата – психолог на детето не е имал тези три месеца, за да прецени за детето дали е готово. Колегата не се съобрази с изискването да чака три месеца и да проведе няколко срещи, а каза, че детето е готово. Ние преценихме, че можем да направим една среща с нея, и също да не да спазим методиката кога да преценим дали е готова. Решихме да пуснем майката на среща с детето и ако стане някаква недобра ситуация, ще прекъснем срещата. Тази първа среща майка-дете я насрочихме за края на месец октомври. Проведохме три срещи между тях. Тези три срещи между майката и детето се проведоха с периодичност по една на седмица. Да кажем, че до месец ноември 2020г майката и детето се видяха три пъти. На тези срещи присъствах аз, майката, детето и неговия психолог. Братовчедката, при която е настанено детето, влиза през друг вход и чака в отделна стая, за да прибере детето накрая. На срещите не присъстваха служители от „Закрила на детето“ – М.. Срещата продължава около час или по - дълго. В една от предишните срещи с майката я бяхме подготвили как да започне разговора с детето си- да не започва да говори на детето веднага дали ще тръгне с нея. Бяхме я подготвили как майката сама да води срещата. В началото на първата среща между дете и майка - г-жа Д., спазваше нашите напътствия, но в един момент, на 20тата-30тата минута от разговора, тя започна да иска от детето да се премести при нея. Канеше го да излизат на странични социални прояви-на кино, на разходка, такива неща. Ние не прекъснахме срещата. Оставихме ги до края на срещата. При такъв зададен въпрос, детето се напрягаше и започваше да става агресивно. Тогава ние се намесихме и предложихме да рисуват. Първата среща мина успешно. Проведохме я до края, в рамките на един час. В края на първата среща трябваше да договорим следваща среща с г-жа Д. и с братовчедката, при която е настанено детето. Поканихме в една отделна стая майката и братовчедката, без да присъства детето, за да се договорят кога и как да се проведе втората среща между майката и детето. Нещата се случиха трудно. Майката искаше повече срещи и колкото е възможно по – скоро и по-често, докато братовчедката държеше това да се случва веднъж седмично. Трудно, но се разбраха за след една седмица. Втората среща беше горе – долу същата. На втората среща П. повдигна въпроса за училището. Той искаше да остане да учи в училището, в което е в момента. Поиска да рисува. Рисунката му беше - училище и отгоре написано „моля те, не ме мести“. Тогава г-жа Д. започна да говори с него и да го убеждава, че ще е по-добре да го премести в друго училище.

Въпрос на СЪДА към свидетеля – На Вас като психолог не Ви ли се стори странно

едно дете точно като по учебник по Психология да отправи послание с една рисунка с толкова категорично послание – „моля те, не ме мести“ ? Не Ви ли се стори подготвено детето?

СЪДЪТ уведомява страните, че е дипломиран магистър по „Психология“.

Отговор на Свидетеля – В първия си Доклад отпреди 2 г. аз съм извел няколко важни неща за родителския капацитет на майката. Той не се е променил с нещо и сега, същото смятам. Госпожа Д. има трудности с това да отреагира на нуждите на детето, разпознава ги, но не може да отреагира правилно и да говори правилно с него. Детето има белези, които са типични за родителско отчуждение. Поради факта, че от дълго време самото дете е подложено на всякакви социални услуги, контакти с психолози и на плещите му се поставя отговорността то да вземе някакво решение, то не реагира като типичното дете, а има по – изявени сигнали, които дава за ситуацията.

Въпрос на СЪДА към свидетеля – Казахте, че разговора за училището го е започнало детето. То защо си мисли, че майка му ще го мести ?

Отговор на свидетеля – От детето разбрах, че тя му е казала. Ние разбрахме, че детето и майка му се чуват два пъти на ден по телефона. Сутрин и вечер. От тези разговори детето е разбрало, че майка му иска да го премести в друго училище. Нищо, че се чуват по два пъти на ден, детето е решило да го нарисова с надпис пред нас-двама психолози. Когато прочетохме картинката, тя започна да го убеждава и да представя практически доводи за смяна на училището- че учителите ще са много по – добри и т.н. Оставихме ги да поговорят за това нещо, но в един момент нещата започнаха да ескалират. Ние се намесихме и сменихме темата на разговора. Под ескалиране на ситуацията имам предвид противоречията, които възникнаха. Детето започна да повишава тон, да се качва на бюрото, да вика. Поводът за влошаване на срещата беше разговорът за училището. Детето сега е на 10г. Това е реакция отново вследствие на отговорността на това дете, която не е негова- да реши дали иска да се върне при майка си. След като променихме темата, напрежението спадна. Довършихме срещата. След което майката и братовчедката се разбираха за следващата среща. Този път това стана малко по - трудно и по – дълго време. Майка и братовчедката се разбраха след повишаване на тон. Майката искаше срещата да бъде колкото може по – скоро, братовчедката искаше да бъде след седмица. Ние планирахме третата среща да премине с игра. Малко повече да си играят, да се занимават, да не се нагнетява напрежение. Играха играта „федербал“, в двора на нашата институция. Преди това аз имах една среща с г-жа Д., в която ѝ дадох напътствия какво да говори и какво не, за да не ескалира отново напрежението. Това не е решение, което детето може да вземе само и да каже „ да, ще дойда“. Това трябва да го направи някоя институция. Майката и детето постоянно обсъждат темата за училището. И по телефона и по време на срещите. Според мен има още две неща, които предизвикват ескалация на напрежението между тях. Госпожа Д. иска да вземе детето си и то да живее при нея . Другата тема е идването на г-жа Д. там, където детето е настанено, за да го вижда. По думите на детето, тя е идвала там с някакви хора, които са звънели на звънеца и са се представяли за прокурори, полицаи, психолози, които да го поканят да излезе детето навън, за да се осъществи контакт с нея. Детето отказва. Детето се чува сутрин и вечер с майката, по негова инициатива. През другото време си спира домашния - телефон. Срещите между майката и детето трябва да са само пред нас. Ходенето на посочените по – горе хора и звъненето на звънеца беше там, където беше настанено детето, и е

причината да прекратим медираните срещи чрез нас. Идеята на цялата социална услуга беше да има медирани срещи, с цел детето по - лесно да премине, да бъде предадено на майката, но се оказа, че цялата отговорност отново се прехвърля на детето. И нашите срещи се явяваха нещо като социална услуга. Един вид му прехвърляме отговорността на тези срещи да се случи нещо, а в същото време оставят детето да взема решения. Доколкото ние разбираме, по съдебно Решение детето трябва да се върне при майка си. Тя иска да се върне при нея, но то отказва. Ние не сме обсъждали тази конкретна посока, защото детето работи с друг психолог. Детето казва, че не иска да се върне при майка си, защото тогава при нея не е ходело на училище, бил е заключван вкъщи и майка му е водела различни мъже в къщата си.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля - За всички тези срещи, които споменахте, изготвяте ли протоколи ?

Отговор на свидетеля – Да. Описваме накратко какво се случвало. Доклад правим на три месеца, а на всяка среща правим „Развитие“. Така или иначе се документира какво се е случило.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля - Разбрахте ли къде учи детето ? В кое училище ?

Отговор на свидетеля – Училището на детето в момента е в квартала, където са бабата и дядото, и братовчедката е там.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля – Казахте, че на едната среща контактът се е провел извън сградата на Центъра. За колко време беше извън тази сграда ?

Отговор на свидетеля – За около 30 м.- 40м. Това беше трета среща, на която играха играта „федербал“, в нашия двор.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля - Преди да се осъществят тези физически контакти между детето и майката, разбрахте ли откога не е имало физически срещи между майка и дете?

Отговор на свидетеля – Госпожа Д. твърди, че не го е виждала, а пък детето и братовчедката, и отдела в М. казват, че се виждат. Тя казва, че не са се виждали от срещата в „М.“. Нямаме категоричен отговор провеждат ли срещи майката и детето извън нашите медирани срещи.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля – Известно ли Ви е какви са отношенията между майката и братовчедката, при която е настанено детето ?

Отговор на свидетеля - Доколкото знам братовчедката има издадена Ограничителна заповед майката да не я доближава и е имало конфликти между двете.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля - По отношение на бабата и дядото, какви са взаимоотношенията им с г-жа Д. ? Изследвахте ли

този въпрос ?

Отговор на свидетеля - Ние бяхме поискали Направление за бабата и дядото, за изследване на родителския им капацитет, преди две години, когато детето беше при тях настанено. Бабата и дядото имаха издадено тогава Направление за оценка на родителски капацитет, но когато това Направление пристигна при нас, детето вече не беше настанено при тях, а при братовчедката . Поради което ние не изпълнихме тяхното Направление.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля – А такава оценка за родителски капацитет извършвали ли сте за братовчедката, при която е настанено детето ?

Отговор на свидетеля - На братовчедката не сме извършвали оценка на родителски капацитет.

Въпроси на СЪДА към свидетеля – За тези двете години назад, за които категорично знаете, че детето е при бабата и дядото, кой работеше с тях ?

Отговор на свидетеля - Никой не е работил с тях. Работи се с майката и друг психолог с детето, а с бабата и дядото никой. Не е бил изследван родителския им капацитет, и сега на братовчедката не е. Концентрацията на изследването е върху майката и детето, но това при кого е детето, не се е изследвало. Никой не беше работил и сега с братовчедката, до една среща през декември месец 2020г в ДСП „М.“, на която присъствахме и ние и фондация „А.“. От ДСП „М.“ ни се обадиха, че са получили инструкции да намерят друг доставчик, вместо нас. Поканиха ни нас и „А.“. Понеже майката си промени мнението и каза, че ще приеме само медираните срещи от направлението си, но отказва другата част / оценката на родителския капацитет и т.н/, по този повод от ДСП „М.“ ни извикаха, за да ни кажат, защото след трите медирани срещи, ние прекратихме срещите й с детето. За да се договорим евентуално дали ще има ново Направление. На тази среща бяхме Д. „М.“, представител на отдел „Л.“, аз и двама представители от фондация „А.“. Още през септември месец, на първата организационна среща, когато разбрахме, че детето е настанено при братовчедката, ние поставихме въпроса – кой и дали изобщо някой ще работи и с братовчедката. До декември 2020г никой не е работил с нея. Взе се решение на срещата в М.- „А.“ да работи с г-жа Д. и с братовчедката, а детето да си продължи с психолога, с

което си е работило от две години насам.

Въпрос на СЪДА към свидетеля – След като още в края на първата медирана среща Вие виждате, че трудно се разбират братовчедката и майката, не Ви ли хрумна да се поработи и с двете, за да намерят по – добра комуникация ?

Отговор на свидетеля - На нас ни направи впечатление, но тогава майка каза, че иска да работи само за медирани срещи. Ние имаме правомощия да уведомим отдела, че има ескалация на конфликт в комуникацията между майката и братовчедката, но не сме ги уведомили. Декември месец се реши, че „А.“ ще работи с майката и братовчедката, а детето остава с неговия си психолог. Оттам насетне ние вече не работим по този случай. До декември с братовчедката не е работено, не е изследван родителския ѝ капацитет. Госпожа Д. сега поиска да ѝ представим „Развитията“ и докладите, които сме изготвили за времето от месец септември до м. декември, когато тя беше при нас с направление. При нас постъпи днес и едно питане от отдел „М.“, които искат нашата „синя стая“ за ползване, за да може детето и майка да си направят среща, за да му даде тя подаръците за рождения му ден, който е на 08.01.21г.

Въпрос на АДВ.П. към свидетеля – въпросът ми е свързан с второто ѝ Направление- което при Вас е пристигнало м.09.21г. Известно ли Ви е кога е било издадено и кой е иницирал издаването.

Отговор на свидетеля – Издадено е от отдел „ Л.“, месец юли 2020г, и се издават по желание на клиента- на майката.

Въпрос на ОТВЕТНИКА към свидетеля – Казахте, че сте работили с г-жа Д. и тогава преди две години сте стигнали до извода, че е за друг вид помощ ? От какъв вид „друга помощ“ имате предвид ?

Отговор на свидетеля – Аз съм клиничен психолог. Имаше неща, които наподобяваха че тя има нужда от психиатрична помощ. Не се проведе консултация с психолог. Майката демонстрираше неразбиране какво точно трябва да направи и ни носеше бележки, че не се води на утчет в Централната психиатрия на [улица]в С.. Предложихме ѝ ние да я придружим до съответния специалист-психиатър, който тя си избере, или ние да ѝ предложим такъв, но тя не пожела да иде на психиатър.

Въпрос на ОТВЕТНИКА към свидетеля – Казахте, че сте били на проведените срещи дете – майка. Детето чувстваше ли се по детски волно, щастливо, сигурно ?

Отговор на свидетеля – Аз не го познавам толкова добре детето. Детето не функционира като типичното дете на тази възраст и не мога да отговоря на въпроса. Детето е много ангажирано в тези отношения. Мисля, че майката Д. разпознава неговите потребности, но има трудности да отговори на тях.

Въпрос на СЪДА към свидетеля – Казахте, че от две години Докладът за нея не се е променил и положението е същото.

Отговор на свидетеля – Твърдя, че тя за две години не е претърпяла развитие. Ние в началото на тази година отново говорихме за тази услуга- да бъде прегледана от специалист и да стигнем до причините, заради които се е стигнало до това извеждане на детето от дома ѝ. Разговоряхме с бабата и дядото. Имало е нещо смущаващо за него. Единственото, което тя ни каза, е че не е била достатъчно строга с него когато детето не искало да ходи на училище.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

Въпрос на СЪДА към адв.П. – Поддържате ли си искането за разпит на свид. И. и за какво точно да свидетелства тя?

Адв. П. – Аз твърдя, че е проявявано абсолютно бездействие от страна на ДСП „М.“ да се върне детето и да се приобщи към нормалната му семейна среда. Безспорно е настъпило родителско отчуждение при детето и майката. Свидетелката би могла да посочи как са се провеждали срещите, касаещи опита детето да бъде предадено обратно на майката, след отмяната на предходната заповед за временно настаняване на детето при бабата и дядото. Те са формално провеждани и са неуспешни. Аз твърдя, че детето винаги е подлагано на изключителен стрес от присъствието на всякакви служители от различни институции при тези предавания. Реално няма никакво фактическо намерение на Д. „М.“ да изгради наново тази разрушена връзка между майка и дете.

Въпрос на СЪДА към жалбоподателката /лично/ – Извън трите

медиирани срещи, за които говореше свидетелят, Вие осъществявали ли сте срещи с детето си от септември месец насам, къде и как?

Отговор на жалбоподателката /лично/ - Осъществявала съм срещи, по моя инициатива. Изключително рядко ходех да го виждам в дома, където е настанен. Ходех в училището му.

Въпроси на СЪДА към жалбоподателката /лично/ – Защо свидетелят твърди, че Вие му казвате, че не виждате детето извън медиираните срещи?

Отговор на жалбоподателката /лично/ - Аз не съм го чувала и виждала. Той беше болен. Освен на трите срещи с детето ми, не съм се виждала със свидетеля А. П.. На организираните три срещи с А. П., той не ме е питал дали извън тези три срещи съм се виждала с детето. Казвала съм аз самата само, че нямам по никакъв начин разрешен допир до детето, че не ми се дава никаква възможност. А не съм казвала, че не съм успяла някак да се преборя и да го видя все пак. Напоследък не е вярно, че се чувам с детето си сутрин и вечер по телефона. Много рядко се чувам. Телефона, на който се обаждам, в повечето случаи аз, е домашен телефон. Разговорът е по тридесет секунди. Това е домашен телефон. Нашите разговори завършват с прекъсване на телефона и неуточняване на допълнителни срещи. Аз звъня на домашния телефон, за да се чуя с детето си. В повечето случаи телефонът е изключен. И като говорим по тридесет секунди, моето впечатление е, че по – вероятно е да го изключва някой, а не разговора да прекъсва по техническа причина. Не мога да кажа. По темата за смяна на училището съм говорила по телефона с детето си. Говорила съм още в началото м. септември, да сменим училището. Бях разговаряла за това и на една от срещите, за която спомена г-н П.. Опитвах се да обясня моите мотиви. Детето първоначално ми отказа, след което, като говорихме след известно време каза „да, може би по – късно“. Към този момент на срещата не беше склонно, после е по-склонно вече. Каза ми, че е свикнал там, но по-нататък би могъл да се премести. Казвало ми е някой път, че не му е приятно да ходя и да звъня в братовчедката. Не всеки път ми е казвало така. Друг път казваше, че едва ли не всеки ден ходя, което не е вярно. Той казва, че е възпрепятстван и не може да се вижда с мен, защото излиза с братовчедка си, че иска да се виждаме само пред психолози и чрез организирани срещи. Казва

ми, че той трябвало да реши до кога ще стои при нея и кога ще се върне при мен, смята, че той ще вземе решението.

Въпрос на СЪДА към адв. П. – В предходно заседание коментирахме, че в АССГ са образувани още две дела. Едното срещу незаконосъобразно факт.действие, другото срещу незаконосъобразно факт.бездействие, и двете по повод това, че след като е отменена предходната Заповед за временно настаняване при бабата и дядото и по настоящото дело има Разпореждане на дежурен съдия, че спира предварителното изпълнение на процесната тук заповед, това би означавало, че детето в момента трябва да е при майка си, какво става с делата ?
Отговор на адв. П. - По чл.250 от АПК за действие -отхвърлена беше жалбата на доверителката ми, защото съдът прецени, че трябва да се заведе искане по чл.256 от АПК-за бездействие, което сме и направили с второто дело. Към настоящия момент, доколкото ми е известно, има насрочено заседание за 20.01.21г. по делото за незаконосъобразно факт.бездействие / без правно основание да бъде задържано детето и М. да не го връщат на майката/.

Въпрос на адв. П. към жалбоподателката /лично/ - Преди трите срещи, за които говори свидетеля, проведени в края на м. октомври – ноември месец, кога беше предходния Ви контакт с детето ?

Отговор на жалбоподателката /лично/ - Не съм имала контакт с детето след обявяване официално на пандемията от Корона – вирус през март 2020г.

СЪДЪТ по доказателственото искане на жалбоподателката да се разпита като свидетел адв. И., която в качеството на процесуален представител на жалбоподателката е присъствала при няколко неуспешни опита да бъде върнато детето на майка му, поради съдебната отмяна на предходна Заповед за временно настаняване на детето при бабата и дядото,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането като неотнормено, тъй като липсата на възстановяване на съществуващото положение от страна на

адм.орган в резултат на съд.отмяна на предходна заповед за временно настаняване на детето при бабата и дядото , не е релевантно към спорните по това дело факти и изобщо към предмета на това дело- по оспорване на последваща заповед за временно настаняване при братовчедката. За настоящото производство са релевантни факти и обстоятелства свързани с процесна Заповед за временно настаняване при братовчедката- какви срещи са провеждани, какъв е капацитетът на майката, какво е отношението на детето, откакто има настаняване при братовчедката. Всички други обструкции от вече отмененото настаняване при бабата и дядото биха били релевантни по делото за незаконосъобразно факт.бездействие детето да бъде върнато сега на майката.

АДВ.П. – Представям и моля да приемете последното Направление за ползване на социална услуга от 07.12.20г., издадено на майката, насочена за социална услуга към фондация „А.“, това, за което говореше разпитания свидетел. Обръщам внимание на съда, че от издаването на 07 декември 2020г до настоящия момент-06.01.21г, никой не е осъществил контакт с майката и не са предприети действия за това Направление.

Въпрос на СЪДА към адв. П. – Не трябва ли майката да ги потърси ?

Отговор на адв. П. – Тя нееднократно се е опитвала да се свърже с Д. „М.“ и отдел „Л.“,но те си прехвърлят топката.

Въпрос на СЪДА към жалбоподателката /лично/ - А Вие не потърсихте ли фондация „А.“, за да започне изпълнението на това последно Направление ?

Отговор на жалбоподателката /лично/ - Потърсих ги и ми отговориха, че търсят и събират информация за актуална оценка за положението през последните 6м. Освен, че събират за мен документи, поискаха и от мен такива и аз съм им ги дала.

Въпрос на Съда към жалбоподателката /лично/ - След като преди две години свидетелят, който изслушахме, е дал заключение, че според него би било добре Вие да имате оценка от психиатър по Ваш избор, който и да е той, защо отказвате да Ви бъде направена такава оценка ?

Отговор на жалбоподателката /лично/ - Отказвах, защото първо

не знам в какъв смисъл ще е тази оценка от психиатър. Аз попитах личния си лекар да ми издаде такова направление. Той ми отговори, че няма как да ми издаде такова направление, защото аз нямам никакви прояви налагащи преглед от психиатър, но ако е необходимо, ще отида на платен преглед при психиатър. Никога не съм ходила.

АДВ.П. – В СРС вече е правена съдебно – психиатрична експертиза на майката, по първата Заповед по чл.28 от ЗЗДет за настаняване на детето при бабата и дядото. И тя е приложена като доказателство по това дело. Трябва да отбележа, че по тази първа заповед по чл. 28 от ЗЗДет за постоянно настаняване при бабата и дядото/при вече към момента отменена заповед за временно настаняване при тях/, делото все още е висящо. Най – вероятно свидетелят не е запознат със заключението от психиатър по това дело.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представеното Направление на майката от 07.12.20г.

АДВ. С. – Представям и моля да приемете Протокол от съдебно заседание от 21.10.20г. по делото за Ограничителната Заповед на братовчедката срещу майката. Жалбоподателката-майката е подала жалба срещу семейството на доверителката ми, която е отхвърлена. Представям и Протокол от 25.11.20г. на СРС, който е по делото по чл.28 от ЗЗДет, висящо все още, с проведено едно заседание-в него е разпитано детето.

ОТВЕТНИКЪТ - Отложиха го в СРС, защото поискахме комплексна СМЕ/от психолог и психиатър/ на майката, която съдът прие и сега чакаме вещите лица да изготвят експертизата. И моля само да добавя, че в първото дело по чл. 28 от ЗЗДет за постоянно настаняване на детето при бабата и дядото, има такава експертиза. Тя е във връзка с родителския ѝ капацитет, но не е засегнат психиатричния ѝ статус изобщо, така че не е преглеждана от психиатър майката до момента.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА така представените протоколи от заинтересованата страна.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ че те ще послужат само за да си състави Съдът по – пълна представа какви паралелни съд.производства текат към момента, като Съдът няма да се позовава на показанията на детето пред СРС/тъй като те са гласно доказателствено средство и не са дадени пред настоящия състав/.

АДВ. П. – Аз съм запозната с протокола, в който е разпита на детето и определено смятам, че прозира трайно насаждане на родителско отчуждение. Моля да не го кредитирате този разпит.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, предвид което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. П. – Моля да уважите жалбата на доверителката ми и да отмените обжалваната процесна Заповед като незаконосъобразна. Подробни съображения съм изложила в жалбата. Моля да ми дадете срок за писмени бележки. Доверителката ми претендира разноски. Представям списък на разноските и договор за правна помощ и съдействие. Доколкото договореното възнаграждение е платено на две равни вноски. Първоначалната Заповед за постоянно настаняване на детето при бабата и дядото по чл. 28 от ЗЗДет към настоящия момент е отменена само на първа инстанция – нейната отмяна е обжалвана от ДСП „Л.“ /която и е я е издала/ и всъщност СГС не се е произнесъл. Там има поредния висящ процес по чл.28 от ЗЗДет, освен сега пред СРС заповедта за постоянно настаняване при братовчедката. Вместо ДСП „М.“ да се насочи към реално възстановяване фактическото положение, след като доверителката ми започва да прави опити да ѝ се върне детето в нормална семейна среда, на нея през м. юли ѝ е връчена поредната Заповед за настаняване на детето. Мотиви в Заповедта

и в представената преписка, не се съдържат, няма нито една нова констатация по отношение на риска, който се твърди, че съществува за детето. Категорично риск за живота и здравето на детето не съществува. Детето повече от година вече не живее и няма нормален контакт със своя родител. Неведнъж доверителката ми е подавала жалби и молби до която се сетите институция в Република България. Категоричното ми становище от моите наблюдения показва, че ДСП „М.“ по никакъв начин не контролира какво се случва с детето в средата, в която е настанено. По делото липсва каквото и да е доказателство, че лицето, при което е настанено детето/братовчедката/, има родителски капацитет - колкото и минимален да е той.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА списък с разноси и Договор за правна защита от жалбоподателката.

ВРЪЧИ се препис на ответника и заинт. страна.

ОТВЕТНИКЪТ – Оспорвам жалбата. Считам, че Заповедта на ДСП „М.“ законосъобразна и издадена с оглед целите на закона, а именно да защити живота и здравето на детето П.. Моля Съда да приеме писмени бележки, които съм изготвила. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА писмени бележки на ответника.

ВРЪЧИ екземпляр на жалбоподателя и заинт. страна.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – Оспорвам жалбата като неправилна и незаконосъобразна. Моля да оставите в сила обжалваната Заповед като законосъобразна. Моля да ни присъдите разноси. Представям списък с разноси. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА списък с разноските на заинт.страна.

ВРЪЧИ преписи на жалбоподателката и ответника.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на всички страни 7- дневен срок за писмени бележки.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОТ ПРАВНА СТРАНА И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:46 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: